Dosarul nr. 2-1398/2025
PIGD 2-25154128-46-2-03112025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii emis la 19 martie 2026
Cererea de apel depusă la 30 martie 2026
Hotărârea integrală întocmită la 11 mai 2026

Judecătoria Soroca, sediul Florești în următoarea componență:
Președintele ședinței,
Judecătorul Rusu-Parii Rosița
Grefier Mutruc Andreea

Cu participarea:
În lipsa reclamantului Bogdan Ivan, născut la data de *****, cod numeric personal *****, satul *****, reprezentantului reclamantului, avocatul Havrun Alexandru împuternicit în bază de mandat sub nr.*****, cu prezența Pârâtei Țîbuleac Ina, născută la data de *****, cod numeric personal *****, domiciliată în or. *****, Pârâtului SRL„ Microstroiplus” IDNO *****, cu sediul în satul *****, Reprezentantul pârâților, avocatul Stela Gavajuc, împuternicită în bază de mandat sub nr.2289912 din data de 16 decembrie 2025. Intervenient accesoriu „SRL „Improvizație”, IDNO *****, cu sediul în satul *****, Reprezentantului intervenientului accesoriu, avocatul Havrun Alexandru împuternicit în bază de mandat sub nr.*****.

a examinat, în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bogdan Ivan către Țîbuleac Ina, SRL „Microstroiplus”, intervenient accesoriu SRL „Improvizație” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat ce rezultă din comiterea contravenției,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces:

La 03 noiembrie 2025, avocatul Havrun Alexandru în interesele lui Bogdan Ivan s-a adresat Judecătoriei Soroca, sediul Florești cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Țîbuleac Ina, SRL „Microstroiplus”, intervenient accesoriu SRL „Improvizație” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat ce rezultă din comiterea contravenției.

În motivarea acțiunii a indicat că din anul 2022 Bogdan Ivan, cu domiciliul stabilit în s.*****, deţinător de terenuri agricole în extravelanul localităţii respective a depus plângere la organele de poliţie pe faptul că, în perioada lunilor februarie-aprilie 2022, Ţîbuleac Ina activând în calitate de administrator al SRL ”MICROSTROPLUS” în moc intenţionat prin darea indicaţiilor lucrătorilor săi a efectuat lucrări agricole sub formă de arat, cultivat şi semănat pe terenurile agricole care aparţin cu drept de proprietate reclamantului.

Prin Ordonanţa Procurorului în Procuratura Floreşti, Vasile Revencu din 02.11.2022, circumstanţele plângerii expuse de reclamant s-au adeverit, iar Ţîbuleac Ina a fost recunoscută vinovată în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.355 Coc Contravenţional, fiindu-i stabilită o

amendă în mărime de 20 u.c.. Ordonanţa Procurorulu. în Procuratura Floreşti, Vasile Revencu din 02.11.2022, nu a fost contestată de către cet.Ţîbuleac Ina, având prezumţia de legalitate.

Mai susține că, situaţia privind ocuparea samovolnică de către SRL ”MICROSTROPLUS” a terenurilor agricole care aparţin cu drept de proprietate reclamantului s-a repetat şi pe parcursul anului 2023, ceea ce se confirmă prin examinarea cauzei contravenţionale intentate cet.Ţîbuleac Ina şi în anul 2024, care prin Hotărârea Judecătoriei Soroca sediul Floreşti din 11.03.2025 şi Decizia Curţii de Apel Nord din 03.07.2025 a fost recunoscut vinovată în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.355 Cod Contravenţional, însă nu a fost sancţionată, datorită intervenirii prescripţiei *(copia hotărârilor menţionate supra se anexează).*

Menționează și faptul că, din materialele cauzelor contravenţionale nu există nici o îndoială asupra faptului că, pe de o parte cet.Ţîbuleac Ina cunoştea cu certitudine circumstanţa că, SRL ”Microstroiplus” nu are dreptul de a prelucra întreg sectorul de teren agricol 111 din extravelanul s.*****, iar pe de altă parte că, în sectorul respectiv există terenuri care aparţin cu drept de proprietate cet.Bogdan Ivan şi Bogdan Mihail şi prin prelucrarea întregului teren agricol din sectorul 111 va fi încălcat dreptul de proprietate a acestora. Or, conform materialelor cauzei contravenţionale şi anume Informaţia din banca centrală de date a cadastrului bunurilor imobile din 20.09.2023 se constată cu certitudine că Bogdan Ivan deţine în extravelanul s.***** în sectorul de teren agricol cu numărul cadastral general 1950 111 - 38 parcele de terenuri, cu suprafaţa totală de 17,5923 ha.

Indică că, dreptul de proprietate a cet.Bogdan Ivan asupra suprafeţelor de terenuri menţionate supra nu a fost contestată de către participanţii cauzelor contravenţionale din speţă, deoarece se confirmă de către autoritatea publică competentă şi anume de către Serviciul cadastral teritorial Floresti.

Astfel, pe parcursul anului 2022 şi 2023 Bogdan Ivan nu a avut posibilitatea de a prelucra terenurile agricole, care-i aparţin cu drept de proprietate şi a obţine careva venituri de pe terenurile respective, adică a suportat un prejudiciu sub forma de venit ratat, cauzat de către pârâţi.

Aduce la cunoştinţa instanţei de judecată că calculul venitului ratat anexat la cererea de chemare în judecată este efectuat luîndu-se ca bază rezultatele agricole obţinute de către întreprinderea SRL ”IMPROVIŢAŢIE” a cărui administrator este reclamantul, care de asemenea activează în satul *****, având ca bază informaţia prezentată la organele statale şi vânzările reale a producţiei agricole efectuate de către întreprindere.

Solicită instanței admiterea prezentei cereri spre examinare; emiterea unei hotărâri judecătorești prin care să se dispună încasarea în mod solidară de la pârâţii Ţîbuleac Ina şi S.R.L.”MICROSTROIPLUS” a prejudiciului material cauzat în anul 2022 în sumă totală de 403 000 (patru sute trei mii) lei MD, ce rezultă din contravenţia constatată prin Ordonanţa Procurorului în Procuratura Floreşti, Vasile Revencu din 02.11.2022; emiterea unei hotărâri judecătorești prin care să se dispună încasarea în mod solidară de la pârâţii Ţîbuleac Ina şi S.R.L. ”MICROSTROIPLUS” a prejudiciului material cauzat în anul 2024 în sumă totală de 302 900 (trei sute două mii nouă sute) lei MD, ce rezultă din contravenţia constatată prin Hotărârea Judecătoriei Soroca sediul Florești din 11.03.2025 şi Decizia Curţii de Apel Nord din 03.07.2025; scutirea de plata taxei de stat în conformitate cu dispoziţiile Legii taxei de stat nr.213 din 31.07.2023, punctul 1.1.4, Anexa 2; încasarea de la pârâţi a cheltuielilor de judecată care vor fi suportate în legătur examinarea prezentei cereri conform ordinelor de plată care vor fi anexate; examinarea prezentei cereri în lipsa reclamantului interesele reclamantului în instanță de

judecată vor fi reprezentate de către subsemnatul avocatul Alexandru Havrun conform împuternicirilor acordate acestuia prin mandatul de asistenţă juridică.

Își întemeiază pretențiile în baza art. 45 Cod contravențional, 19, 500, 501, 1998 Cod civil, 5, 7, 33/1, 38, 81, 166-167 Cod de procedură civilă.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Havrun Alexandru nu s-a prezentat dar prin intermediul poștei electronice a expediat pedoriile pe marginea cererii. În motivarea pledoriilor a indicat că, susține cererea de chemare în judecată înaintată de către ultimul cu privire la: *Emiterea unei hotărâri judecătoreşti prin care să se dispună încasarea în mod solidară de la pârâţii Ţîbuleac Ina şi S.R.L."MICROSTROIPLUS" a prejudiciului material cauzat în anul 2022 în sumă totală de 403 000 (patru sute trei mii) lei MD, ce rezultă din contravenţia constatată prin Ordonanţa Procurorului în Procuratura Floreşti, Vasile Revencu din 02.11.2022; Emiterea unei hotărâri judecătoreşti prin care să se dispună încasarea în mod solidară de la pârâţii Ţîbuleac Ina şi S.R.L. ".MICROSTROIPLUS" a prejudiciului material cauzat în anul 2024 în sumă totală de 302 900 (trei sute două mii nouă sute) lei MD, ce rezultă din contravenţia constatată prin Hotărârea Judecătoriei Soroca sediul Floreşti din 11.03.2025 şi Decizia Curţii de Apel Nord din 03.07.2025 este întemeiată şi urmează a fi admisă integral de către instanţa de judecată pornind de la circumstanţele de fapt şi de drept, care rezultă din înscrisurile anexate la materialele cauzei şi explicaţiile părţilor, după cum urmează: Nu se contestă faptul că, Bogdan Ivan, cu domiciliul stabilit în s.*****, este deţinător de terenuri agricole în extravelanul localităţii respective, inclusiv în sectorul din litigiu, numerotat sub nr. 111, deţinând în acest sector împreună cu fiul său Bogdan Mihail în proprietate şi folosinţă mai multe terenuri agricole, ceea ce se confirmă prin Informaţia anexată din banca centrală de date a cadastrului bunurilor imobile anexată în copie la materialele cauzei. Menţionează faptul că, Bogdat Ivan a indicat în plângerea depusă la organele de poliţie în luna aprilie 2022 ocuparea samovolnică de către SRL "Microstroiplus"a unei suprafeţe de 36,6 ha de terenuri agricole, însă în cererea de chemare în judecată este efectuat calculul pentru suprafaţa de 25 ha de terenuri agricole, deoarece la o parte din terenuri nu s-a finalizat procedura legală de transmitere a acestora în proprietatea reclamantului şi fiului său. Consideră că, nu egzistă dubii referitor la faptul că, din anul 2022 şi până în anul 2025 există litigii legate de folosirea terenurilor agricole din sectorul numerotat sub nr.l 11 din extravelanul s.*****, ceea ce se confirmă prin numeroasele plângeri adresate la organele de drept, atât de către reclamantul Bogdan Ivan, cât şi de către alte persoane şi prin hotărârile emise de către organele de drept, inclusiv instanţele de judecată. Astfel, din conţinutul hotărârilor emise se confirmă cu certitudine că, în perioada lunilor februarie-aprilie 2022 şi anul 2023 Ţîbuleac Ina activând în calitate de administrator al SRL "MICROSTROPLUS" în mod intenţionat prin darea indicaţiilor lucrătorilor săi a efectuat lucrări agricole sub formă de arat, cultivat şi semănat pe terenurile agricole care aparţin cu drept de proprietate reclamantului, ceea ce se confirmă prin Ordonanţa Procurorului în Procuratura Floreşti, Vasile Revencu din 02.11.2022 şi prin Hotărârea Judecătoriei Soroca sediul Floreşti din 11.03.2025 şi Decizia Curţii de Apel Nord din 03.07.2025. Mai mult, ca atât existenţa situaţiilor conflictuale şi existenţa plângerilor depuse de către reclamant se confirmă şi prin Hotărârea Judecătoriei Soroca sediul Floreşti din 08.05.2024 şi Curţii de Apel Bălţi din 09.07.2024 prezentate instanţei de judecată de reprezentantul pârâtului. Deci, din materialele cauzelor contravenţionale nu există nici o îndoială asupra faptului că, pe de o parte cet.Ţîbuleac Ina cunoştea cu certitudine circumstanţa că, SRL "Microstroiplus" nu are dreptul de a*

*prelucra întreg sectorul de teren agricol 111 din extravelanul s.*****, iar pe de altă parte că, în sectorul respectiv există terenuri care aparţin cu drept de proprietate cet.Bogdan Ivan şi Bogdan Mihail şi prin prelucrarea întregului teren agricol din sectorul 111 va fi încălcat dreptul de proprietate a acestora. Alegaţiile pârâtei Ţîbuleac Ina, şi reprezentantului SRL "Microstroiplus" referitor la faptul că, în sectorul 111 s-a prelucrat doar suprafaţa deţinută de SRL "Microstroiplus" se combat prin declaraţiile martorului Ciobu Leon, care activa în perioada respectivă în calitate de agronom la SRL "Microstroiplus" şi care a indicat că, ei au prelucrat - arat, cultivat semănat, întreaga suprafaţă din sectorul 111 şi anume 96 de ha de teren. Afirmaţiile precum că, un agronom nu cunoaşte amplasarea sectoarelor şi suprafaţa de de teren pe care a organizat lucrările agricole este pur şi simplu eronată şi are ca scop inducerea în eroare a instanţei de judecată. Astfel, pe parcursul anului 2022 şi 2023 Bogdan Ivan nu a avut posibilitatea de a prelucra terenurile agricole, care-i aparţin cu drept de proprietate şi a obţine careva venituri de pe terenurile respective, adică a suportat un prejudiciu sub forma de venit ratat, cauzat de către pârâţi. Menţionează faptul că, în anul 2022 SRL "Microstroiplus" a semănat pe terenurile din litigiu floarea soarelui şi respectiv Bogdan Ivan în aprilie 2022 nu avea posibilitatea să folosească terenul respectiv, fără cauzarea de prejudicii întreprinderii SRL "Microstroiplus", care ar fi pretins restituirea cheltuielilor efectuate, iar în toamna anului 2022, ultimii au semănat după floarea soarelui, grâu de toamnă, ceea ce de asemenea a făcut imposibilă folosirea terenului de către Bogdan Ivan. Aduce la cunoştinţa instanţei de judecată că calculul venitului ratat anexat la cererea de chemare în judecată este efectuat luîndu-se ca bază rezultatele agricole obţinute de către întreprinderea SRL "IMPROVIŢAŢIE" a cărui administrator este reclamantul, care de asemenea activează în satul *****, având ca bază informaţia prezentată la organele statale şi vânzările reale a producţiei agricole efectuate de către întreprindere. Înscrisurile anexate la materialele dosarului confirmă calculele efectuate de către reclamant. Circumstanţele de drept ale cererii înaintate sunt: Articolul 19 a Codului civil al RM în care se stabileşte: (1) In condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. în cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).(4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa. (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.(6) In locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin. (2) şi (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obţinut în legătură cu cauzarea prejudiciului. Această regulă se aplică doar dacă legea ori contractul prevede o asemenea formă de determinare a prejudiciului patrimonial sau dacă aplicarea unei asemenea forme de determinare a prejudiciului patrimonial este rezonabilă în împrejurările cazului. Tot astfel, legislaţia RM şi în special art.500 din Codul civil stabileşte: (1) Proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. (2) Dreptul de proprietate este perpetuu. (3) Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de*

drepturile unui terţ. (4) Dreptul de folosinţă include şi libertatea persoanei de a nu folosi bunul. art. 501 din Codul Civil al RM stabileşte: (1) Proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă. (2) Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire.Exproprierea se efectuează în condiţiile legii. art. 1998 din Codul Civil al RM stabileşte: (1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. (2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. (3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. (4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri. Reieşind din cele expuse solicită să fie admisă în totalitate cererea înaintată cu încasarea în mod solidară de la pârâţi a prejudiciului calculat. Solicită examinarea cauzei la data de 18.03.2026, ora 15.00 în lipsa subsemnatului.

Reprezentantul pârâților, avocatul Stela Gavajuc, în cadrul ședinței a susținut că, *pe rolul Judecătoriei Soroca sediul Floreşti, se află cauza civilă pornită la cererea de chemare în judecată depusă de Bogdan I., împotriva lui Ţîbuleac I. şi SRL "Microstroiplus", privind privind încasarea prejudiciului material. Cererea dată este una ilegală şi neîntemeiată, atât de jure cât şi de facto, urmând a fi respinsă integral. În speţă. Bogdan I. a invocat că, pe parcursul anului 2022 şi 2023 nu a avut posibilitatea de a prelucra terenurile agricole care îi aparţin cu drept de proprietate şi a obţine careva venituri din terenurile respective, adică a suportat un prejudiciu sub formă de venit ratat cauzat de pârâţi, şi anume în anul 2022 - în sumă de 403000 lei şi în anul 2024 - în sumă de 302900 lei. Susţine reclamantul că acest prejudiciu rezultă din contravenţia constatată prin ordonanţa procurorului în Procuratura Floreşti, V. Revencu, din 02.11.2022, şi din contravenţia constatată prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 11.03.25 şi decizia Curţii de Apel Nord din 03.07.25. Aduce la cunoştinţa instanţei faptul că, din Ordonanţa privind refuzul începerii urmăririi penale şi clasarea procesului penal procurorului în Procuratura Floreşti, V. Revencu, din 21.10.22, rezultă: la 17 martie 2022, în IP Floreşti, a parvenit plângerea cet. Arcana Viorica, pe faptul pretinsei ocupări ilegale a terenurilor agricole care sunt luate în arendă de către Î.I. „Moraru Anastasia", amplasate în extravilanul s. ***** şi efectuării pe suprafaţa acestora a lucrărilor agricole sub formă de arat, cultivat şi semănat, săvârşită în perioada de timp 06.02.2022 - 30.03.2022, de către factorii de decizie din cadrul SRL „Microstroiplus", precum şi pretinsa depăşire a atribuţiilor de serviciu de către primarul s. . *****, Prisacari Stepan. La 15.04.2022 în IP Floreşti, a parvenit plângerea cet. Bogdan Ivan, locuitor al s.. *****, pe faptul pretinsei ocupări ilegale a terenurilor agricole ce-i aparţin ultimului şi a cet. Bogdan Mihail, precum şi a celor luate în arendă de către SRL „Improvizaţie", amplasate în sectorul cadastral cu nr. 111 din extravilanul s. ***** şi efectuarea lucrărilor agricole sub formă de arat şi cultivat, săvârşită pe parcursul lunii martie 2022, de către factorii de decizie din cadrul SRL „Microstroiplus". La 17 octombrie 2022, procesele penale nr. 188 din 15.04.2022 şi nr. 124 din 17.03.2022, pornite în baza plângerilor cet. Arcana Viorica şi cet. Bogdan Ivan, au fost conexate într-o procedură unică. Din cele de mai sus rezultă că ar fi fost lezate drepturile a patru persoane: Î.I. „Moraru Anastasia", prin acţiuni comise în perioada 06.02.22-30.03.22, Bogdan Ivan, Bogdan Mihail şi SRL „Improvizaţie" prin acţiuni comise pe parcursul lunii martie 2022. Conform aceleiaşi Ordonanţe privind refuzul începerii urmăririi penale şi clasarea procesului penal din 21.10.22:*

*cet. Arcana Viorica a declarat că prin lucrările sub formă de arat şi cultivat a terenurilor agricole, careva prejudicii materiale Î.I. „Moraru Anastasia" nu i-au fost cauzate, însă sunt deranjaţi de ocuparea ilegală de către SRL „Microstroiplus" a terenurilor întreprinderii pe care o reprezintă. La moment factorii de decizie din cadrul SRL „Microstroiplus" aşteaptă recolta, însă Î.I. „Moraru Anastasia" va fi nevoită să distrugă plantaţia dată, în legătură cu încălcarea drepturilor sale. De la începutul anului 2022 până în prezent, Î.I. „Moraru Anastasia" deţine în folosinţă 17 ha de teren arabil din sectorul nr. 111 luat în arendă de la persoane fizice şi care fiind consolidat verbal cu cet. Bogdan Ivan, se află într-un singur fragment din acest sector. De fapt, Î.I. „Moraru Anastasia" deţine în sectorul nr. 111 conform contractelor de arendă, aproximativ 11 ha de teren arabil, însă întreprinderea pe care o reprezintă a cedat lui Bogdan Ivan unele terenuri agricole din alte sectoare cadastrale, iar ultimul, prin consolidarea verbală, le-a repartizat 17 ha în sectorul cu nr. 111, fapt ce a avut loc încă în anul 2016. Cet. Bogdan Ivan a declarat că: la moment activează în calitate de director la SRL „Improvizaţie". Totodată, prin procură, reprezintă interesele şi acţionează din numele cet. Bogdan Mihail. Atât el, cât şi întreprinderea pe care o conduce, deţine în extravilanul s. *****, loturi de teren agricol, o parte dintre care sunt luate în arendă. Timp de mai mulţi ani, SRL „Improvizaţie", fiul său Bogdan Mihail şi el ca persoană fizică, deţin o suprafaţă considerabilă de teren agricol din sectorul cadastral cu nr. 111, iar celelalte suprafeţe de teren agricol sunt date în arendă către Î.I. „Moraru Anastasia" şi SRL ..Microstroiplus". Pe parcursul ultimilor ani, a avut o înţelegere cu factorii de decizie din cadrul Î.I. „Moraru Anastasia", asupra unei consolidări a terenurilor agricole, în scopul optimizării dimensiunilor şi reducerii nivelului de fragmentare a acestora. Careva acte în formă scrisă ei nu au întocmit şi nici consolidarea oficială a terenurilor nu a fost înregistrată până la moment. Doar au făcut schimb de suprafeţe de teren arabil din sectoare diferite. De la începutul lunii februarie 2022 şi până în luna aprilie 2022, factorii de decizie din cadrul acestei întreprinderi, în mod abuziv, au efectuat lucrări agricole sub formă de arat, cultivat şi semănat floarea soarelui, pe toată suprafaţa de 96 ha de teren arabil din sectorului cadastral cu nr. 111, încălcând dreptul de proprietate al său şi al fiului său Bogdan Mihail, precum şi dreptul de folosinţă al SRL „Improvizaţie" asupra terenurilor agricole. Mai exact, pe parcursul lunii martie 2022. SRL „Microstroiplus" a prelucrat sub formă de arat şi cultivat, suprafaţa de 36,6 ha de teren agricol din sectorul cadastral cu nr. 111. Referitor la prejudiciul material cauzat prin folosirea ilegală a terenurilor agricole din sectorul cadastral cu nr. 111 care aparţin lui, fiului său Bogdan Mihail şi SRL „Improvizaţie", poate comunica că l-a calculat după următoarea formulă: de pe un hectar de teren agricol se recoltează aproximativ 2 tone de seminţe de floarea soarelui, iar preţul unui kilogram este de 10 lei. Astfel, efectuând calculele privind veniturile obţinute de pe suprafaţa de 36,6 ha de teren arabil, a constatat că acestea se ridică la 732000 lei. El a decis să nu intervină samavolnic în sectorul cadastral cu nr. 111 prelucrat de SRL „Microstroiplus", dar s-a adresat cu plângere la organele de drept." Totodată, din Ordonanţa privind refuzul începerii urmăririi penale şi clasarea procesului penal din 21.10.22, rezultă că acţiunile imputabile lui Ţîbuleac Ina "nu au cauzat II Moraru Anastasia şi SRL Improvizaţie daune în proporţii mari, cuantumul cărora trebuie să depăşească suma de 198000 lei, ori dreptul de folosinţă al ÎI Moraru Anastasia si SRL Improvizaţie, precum şi dreptul de proprietate al cet. Bogdan Ivan şi Bogdan Mihail nu au fost încălcate în mod absolut, aceştia având posibilitatea de a se folosi în orice moment de terenurile lor agricole. Cu referire la prejudiciul indicat în plângerea cet. Bogdan Ivan, organul de urmărire penală a constatat că acesta se exprimă în venit ratat din lipsa folosirii în viitor a terenurilor agricole, însă la momentul săvârşirii faptei ilicite de către Tîbuleac Ina, careva prejudicii materiale nu fost*

*înregistrate". Niciuna dintre ordonanţele amintite mai sus nu au fost contestate de Bogdan Ivan. La data de 11.03.25, în temeiul hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti, nr. 4-47/2024, Ţîbuleac Ina a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 335 CC, dispunându-se totodată încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa lui Ţîbuleac Ina din motivul expirării termenului de prescripţie. Astfel, lui Ţîbuleac Ina i se imputa că, la data de 05 septembrie 2023, ora 13:00, în calitate de administrator SRL "Microstroiplus" a dat indicaţii agronomului Ciobu Leonid să are pământul din sectorul agricol cu număr cadastral 1950111 şi Ciobu Leonid a executat, prin ce arând în totalitate sectorul agricol samovolnic a lezat dreptul de proprietate a cet. Ivan Bogdan". Fapt pentru care, la data de 05.03.24, de către ofiţerul superior de sector din cadrul IP Floreşti, Martin I., în privinţa d-nei Ţîbuleac Ina a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06020807, în temeiul art. 335 CC. Calificarea faptei ca samavolnicie contravenţională presupune lipsa cauzării de daune în proporţii mari, adică a unor daune în cuantum ce nu depăşesc 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei (05.09.23) sau, cu alte cuvinte, suma de 234000 lei (117001ei*20= 234000 lei). Or, Dl. Bogdan I. nici nu invocat cauzarea vreunui prejudiciu cauzat prin contravenţie. Şi în acest caz nu s-a invocat şi nici nu s-a constatat faptul că Bogdan Ivan a fost lipsit de posibilitatea de a se folosi în continuare liber de terenurile sale şi că i-ar fi fost încălcat la modul absolut dreptul său de proprietate anterior şi ulterior datei comiterii faptei contravenţionale. Prin urmare, el a avut posibilitatea de a se folosi în orice moment de terenurile sale agricole. SRL Microstroiplus nu a împiedicat posesia şi folosirea de către Bogdan I. a terenurilor sale, şi nu a realizat careva lucrări agricole pe acestea ulterior datei indicate ca fiind data comiterii faptei contravenţionale. Bogdan I. putea să prelucreze terenurile după bunul său plac, să cultive orice cultură agricolă şi să o recolteze, etc. Iar faptele imputate lui Ţîbuleac Ina prin ordonanţa procurorului în Procuratura Floreşti V. Revencu, din 02.11.2022, şi prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 11.03.25, nu au cauzat şi nici nu au putut cauza reclamantului un prejudiciu sub formă de venit ratat. Conform art. 10 C.civ. (în redacţia a.2019): "Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună- credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna- credinţă se prezumă până la proba contrară" Art. 11 C.civ. (în redacţia a.2019) prevede: "(1) Buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) In special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament." Iar potrivit art.14 C.civ. (în redacţia a.2019): "//) Nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenţiei sale, fapta ilicită sau de rea-credinţă pe care tot ea a săvârşit-o sau la care a participat. (2) Nici o persoană nu poate obţine un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea- credinţă. "Potrivit art. 19 al. 1-2 şi 4-5 C.civ: ᵘ(.1) în condiţiile legii, persoana lezată intr-un drep al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).(4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui*

prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa. (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea. ” Art. 936 stipulează: “(1) Despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligaţiei reprezintă suma de bani care va pune creditorul, pe cît este posibil, în situaţia în care s-ar fi aflat dacă obligaţia s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate şi reducerea valorii bunului) şi profitul ratat de creditor. (2) Creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri. ” Venitul ratat este acel venit care ar fi fost posibil în condiţiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale, avându-se în vedere un comportament obişnuit în cadrul participării la circuitul civil obişnuit. Venitul ratat constituie lipsa obţinerii unor foloase patrimoniale pe care partea vătămată (creditorul) le-ar fi obţinut, lipsa de sporire a patrimoniului, deşi acesta putea şi trebuia să sporească, dacă nu ar fi fost săvârşită fapta ilicită. Evaluarea despăgubirilor plătite în calitate de venit ratat se va efectua în funcţie de mai multe criterii. Creditorul trebuie să dovedească posibilitatea obiectivă, reală şi nu închipuită, a obţinerii unor venituri, luând în consideraţie conjunctura dintre cerere şi ofertă pe piaţa de mărfuri şi servicii, concurenţa, existenţa resurselor materiale şi forţei de muncă necesare realizării activităţii sale productive, comerciale. Lipsa vreuneia din condiţiile enumerate ar avea ca rezultat o simplă coincidenţă în timp a pierderilor cu micşorarea volumului realizărilor de către creditor, dar nu ratarea unui venit prin vina debitorului. Sarcina probaţiunii existentei, precum şi a mărimii venitului ratat, revine creditorului, care trebuie să demonstreze că ar fi putut si ar fi trebuit să obţină anumite venituri, precum şi să dovedească legătura cauzală între încălcare (neexecutare) si pagubele cauzate. La calcularea mărimii venitului ratat important este stabilirea realităţii acelor venituri, care persoana prejudiciată presupunea că-1 va obţine în condiţiile normale ale circuitului civil. Prin condiţii normale ale circuitului civil se înţelege acele condiţii tipice de funcţionare a pieţii, asupra cărora nu influenţează circumstanţele imprevizibile sau împrejurările considerate ca forţă majoră. Pentru a obţine repararea venitului ratat, persoana vătămată trebuie să probeze că a putut şi trebuia să primească anumite venituri şi numai încălcarea dreptului său de către autorul faptei ilicite a fost cauza că nu a obţinut acest venit. Venitul ratat se bazează deci pe corelaţia categoriilor posibilitate şi realitate. Pentru a dispune încasarea venitului ratat, instanţa trebuie să ţină cont în primul rând de faptul că posibilitatea obţinerii acestui venit a existat în calitate de realitate obiectivă şi nu ca reprezentare subiectivă a persoanei vătămate. Partea vătămată trebuie să probeze, de asemenea, mărimea venitului neobţinut în urma săvîrşirii faptei ilicite. La determinarea mărimii venitului ratat trebuie să reieşim din condiţiile reale ale circuitului civil şi să nu invocăm presupuneri cu privire la venituri eventuale. Conform cererii de chemare în judecată, venitul ratat a fost calculat luându-se ca bază pretinsele rezultate agricole şi comerciale ale SRL “Improvizaţie” la cultura floarea-soarelui pentru anii 2022 şi 2024 pe suprafaţa de 25ha. Respectiv, sumele indicate în acel calcul, reclamantul le consideră aplicabile întocmai pentru cei 17 ha pe care i-ar deţine. Invocarea mărimii roadei şi a veniturilor obţinute de către SRL Improvizaţie nu poate fi apreciat drept criteriu pentru determinarea mărimii roadei şi a venitului altor agenţi economici sau persoane fizice, precum şi în concret a lui Bogdan Ivan. Or, alţi agenţi economici, din acelaşti teritoriu, pot avea o roadă mai redusă şi venituri mai mici, în dependenţă de un şir de factori: calitatea şi costul lucrărilor agricole, calitatea seminţelor, starea solului la momentul semănăm, condiţiile climaterice «pe perioada semănării şi maturizării plantei, etc. Totuşi, Bogdan Ivan susţine că deţine 17 ha în câmpul 111 de care nu

s-a putut folosi, fără însă a prezenta vreun înscris ce ar dovedi existenţa dreptului său de proprietate asupra vreunui teren în perioadele invocate, precum şi faptul că folosinţa şi posesia acelor terenuri, ca atribute ale dreptului de proprietate, nu au fost transmise în acel interval de timp altor persoane fizice sau/şi juridice. Cu alte cuvinte, lipsesc cu desăvârşire probe cu privire la temeiul legal al reclamantului de a folosi şi prelucra sectoarele de teren din câmpul 111 din extravilanul s. Zăluceni r-1 Floreşti, de obţine un venit în urma acestor activităţi şi, respectiv, de a înainta o cerere de chemare în judecată privind repararea prejudiciului sub formă de venit ratat. Reclamantul a înaintat pretenţii fără a prezenta probe (contracte, calcule economice, oferte ferme, etc.) care să demonstreze că el avea intenţia de a efectua lucrări agricole pe anumite terenuri, tipul şi costul acelor lucrări; că urma să planteze floarea soarelui şi nu altă cultură; că urma să vândă roada obţinută şi nu să o păstreze pentru sine; că a găsit clienţi/fumizori şi cu aceştia au fost încheiate contracte de vânzare-cumpărare, de prestări servicii, etc, Nu a probat reclamantul nici faptul că din cauza acţiunilor pârâtelor, ar fi fost lipsit absolut de această posibilitate. La calcularea mărimii venitului ratat, Bogdan I. nu a probat realitatea acestui venit şi faptul că avea să îl obţină în cazul în care nu se efectuau careva lucrări agricole de pârâte în câmpul 111 în martie 2022 şi la 05.09.23. Conform art. 118 al. 1 C.pr.civ.: "Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. " Art. 121 C.pr.civ. stipulează: "Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. " Art. 122 al. 1 C.pr.civ. prevede: "Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Contrar acestor prevederi legale, reclamantul nu a adus probe pertinente si concludente în vederea susţinerii pretenţiilor sale, afirmaţiile sale purtând caracter declarativ. Consideră că pretenţia lui Bogdan I. cu privire la încasarea venitului ratat este neîntemeiată şi ilegală, or el nu a demonstrat că suma solicitată cu titlu de venit ratat, reprezintă câştigul real pe care nu l-a realizat din cauza acţiunilor pârâtelor, fiind beneficiul pe care trebuia în mod normal să îl obţină. Venitul ratat nu poate fi calculat ca fiind ceva iluzoriu şi care ar fi un rezultat cert şi dependent de activitatea de întreprinzător desfăşurată anterior de el sau de alte persoane fizice sau juridice. Bogdan I. trebuia să dovedească posibilitatea obiectivă, reală şi nu închipuită, a obţinerii unor venituri, luând în consideraţie conjunctura dintre cerere şi ofertă pe piaţa de mărfuri şi servicii, concurenţa, existenţa resurselor materiale şi forţei de muncă necesare realizării activităţii sale productive, comerciale. În altă ordine de idei, considerăm că acţiunea este introdusă împotriva unui pârât necorespunzător. Pârât este persoana chemată în judecată pentru a fi obligată să recunoască ori să respecte dreptul afirmat sau faţă de care se urmăreşte realizarea unei situaţii juridice protejate de lege. Pârâtul este partea dintr-un proces civil împotriva căreia a fost introdusă acţiunea, despre care reclamantul, titularul dreptului subiectiv încălcat sau contestat, pretinde că l-a împiedicat în exerciţiul normal al dreptului său. Astfel, având în vedere că prin ordonanţa procurorului din 02.11.22 a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 335 CC d-na Ţîbuleac Ina, iar procesul - verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06020807 din 05.03.24 a fost întocmit doar în privinţa d- nei Ţîbuleac Ina ca persoană fizică, ultima fiind recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzută de art.335 CC prin hotărârea Judecătoriei Soroca sediul Floreşti din 11.03.25, consideră că acţiunea ce este dedusă judecăţii putea fi îndreptată doar împotriva d-nei Ţîbuleac I., nu şi împotriva SRL "Microstroiplus". În urma celor expuse mai sus, consideră că cererea de

*chemare în judecată depusă de Bogdan Ivan împotriva lui Ţîbuleac I. si SRL„Microstroiplus", privind privind încasarea prejudiciului material, urmează a fi respinsă integral, ca fiind neîntemeiată în fapt şi în drept. Totodată, în conformitate cu art. 94 al. 1 C.pr.civ.: "Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. " La fel, potrivit art. 96 C.pr.civ. al. 1-1 *: "(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1[1]) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. " Astfel, în eventualitatea adoptării unei decizii de respingere a cererii dedusă judecăţii, crede că se impune încasarea din contul lui Bogdan Ivan. în beneficiul SRL "Microstroiplus", a tuturor cheltuielilor de judecată suportate de ultima în legătură cu soluţionarea prezentei cauze, şi anume - cheltuielile pentru asistentă juridică acordată de CA "Stela Gavajuc", în sumă de 23000 lei. Apreciează că aceste cheltuieli sunt reale, necesare şi rezonabile, date fiind: complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; precum şi alţi factori.*

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate și ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite respinge acțiunea, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Din sensul art. 5 alin. (1-3) din Codul de procedură civilă, Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare.Renunţarea uneia dintre părţi la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenţii nu are efect juridic, cu excepţia cazurilor de încheiere, în condiţiile legii, a unei convenţii arbitrale.

Potrivit art. 19 alin. (1) Cod civil, În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Conform alin. (2) al aceluiași articol, prejudiciul patrimonial include atât dauna reală, cât și profitul ratat.

Totodată, conform art. 19 alin. (4) Cod civil, pierderea șansei este reparabilă doar în măsura în care aceasta are un caracter actual și cert.

În conformitate cu art. 936 alin. (1) Cod civil, despăgubirile trebuie să asigure repunerea creditorului în situația în care s-ar fi aflat dacă obligația ar fi fost executată corespunzător, iar potrivit alin. (2), sarcina probei revine creditorului.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa,

admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de judecată menționează că, art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În mod preliminar, instanța atestă că, prevederile art. art. 240 alin. (3), 60 alin. (4) și 166 alin. (1) CPC, reflectă caracterul devolutiv (limitele de expunere) al unui proces civil, unde concluziile instanței trebuie să vizeze strict temeiurile invocate în acțiune, obiectul și părțile acestui proces.

Din probele administrate în cauză, apreciate în conformitate cu prevederile legale incidente și raportate la obiectul raportului juridic litigios dedus judecății, instanța reține următoarea stare de fapt.

Cercetând materialele cauzei, instanța a constatat că, în speță, Bogdan Ivan a susținut că, pe parcursul anilor 2022 și 2023, nu a avut posibilitatea de a-și prelucra terenurile agricole aflate în proprietatea sa și, implicit, de a obține venituri din acestea, suferind astfel un prejudiciu sub forma venitului ratat, imputabil pârâților. Acesta a estimat prejudiciul la suma de 403000 lei pentru anul 2022 și la 302900 lei pentru anul 2024. Reclamantul a arătat că prejudiciul invocat rezultă din contravenția constatată prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii Florești, V. Revencu, din 02.11.2022, precum și din contravenția reținută prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 11.03.2025 și confirmată prin decizia Curții de Apel Nord din 03.07.2025, (f.d.7-13).

Din Ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii Florești, V. Revencu, din 21.10.2022, privind refuzul de a începe urmărirea penală și clasarea procesului penal, rezultă că: la 17 martie 2022, în IP Floreşti, a parvenit plângerea cet. Arcana Viorica, pe faptul pretinsei ocupări ilegale a terenurilor agricole care sunt luate în arendă de către Î.I. „Moraru Anastasia", amplasate în extravilanul s. ***** şi efectuării pe suprafaţa acestora a lucrărilor agricole sub formă de arat, cultivat şi semănat, săvârşită în perioada de timp 06.02.2022 - 30.03.2022. de către factorii de decizie din cadrul SRL „Microstroiplus", precum şi pretinsa depăşire a atribuţiilor de serviciu de către primarul s. *****, Prisacari Stepan.

La 15.04.2022, în IP Floreşti, a parvenit plângerea cet. Bogdan Ivan, locuitor al s. *****, pe faptul pretinsei ocupări ilegale a terenurilor agricole ce-i aparţin ultimului şi a cet. Bogdan Mihail, precum şi a celor luate în arendă de către SRL „Improvizaţie”, amplasate în sectorul cadastral cu nr. 111 din extravilanul s. ***** şi efectuarea lucrărilor agricole sub formă de arat şi cultivat, săvârşită pe parcursul lunii martie 2022. de către factorii de decizie din cadrul SRL „Microstroiplus”.

Prin urmare la 17 octombrie 2022, procesele penale nr. 188 din 15.04.2022 şi nr. 124 din 17.03.2022, pornite în baza plângerilor cet. Arcana Viorica şi cet. Bogdan Ivan, au fost conexate într-o procedură unică. (f.d.105-111).

Din cele expuse rezultă că ar fi fost încălcate drepturile a patru persoane, după cum urmează: Î.I. „Moraru Anastasia”, prin acțiuni desfășurate în perioada 06.02.2022–30.03.2022, precum și Bogdan Ivan, Bogdan Mihail și SRL „Improvizație”, prin acțiuni realizate pe parcursul lunii martie 2022.

Totodată, din Ordonanța din 21.10.2022 privind refuzul începerii urmăririi penale și clasarea procesului penal rezultă că acțiunile imputate lui Țîbuleac Ina nu au cauzat Î.I. „Moraru Anastasia” și SRL „Improvizație” daune în proporții mari, întrucât acestea ar trebui să depășească suma de 198000 lei. De asemenea, s-a reținut că dreptul de folosință al Î.I. „Moraru Anastasia” și SRL „Improvizație”, precum și dreptul de proprietate al cet. Bogdan Ivan și Bogdan Mihail nu au fost încălcate în mod absolut, aceștia având posibilitatea de a utiliza în orice moment terenurile agricole aflate în posesia lor.

În ceea ce privește prejudiciul invocat în plângerea depusă de cet. Bogdan Ivan, organul de urmărire penală a constatat că acesta constă într-un venit ratat, determinat de imposibilitatea utilizării viitoare a terenurilor agricole. Totuși, la momentul comiterii faptei ilicite de către Țîbuleac Ina, nu au fost constatate prejudicii materiale efective.

Instanța reține că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unei fapte ilicite, a unui prejudiciu cert, a legăturii de cauzalitate între faptă și prejudiciu și vinovăția autorului.

În speță, instanța constată că reclamantul nu a demonstrat existența unui prejudiciu cert.

Reclamantul susține că, în anii 2022 și 2023, nu a avut posibilitatea de a exploata terenurile agricole pretins deținute, fiind astfel lipsit de venituri, pe care le estimează la sume considerabile. În opinia acestuia, prejudiciul ar rezulta din acțiunile imputate pârâților, constatate prin acte ale organelor de urmărire penală și printr-o hotărâre contravențională.

Instanța observă însă că, potrivit ordonanței procurorului din 21.10.2022 privind refuzul începerii urmăririi penale, s-a constatat în mod expres că faptele imputate nu au generat prejudicii materiale în proporții mari și că persoanele vizate nu au fost lipsite de posibilitatea de a utiliza terenurile agricole. De asemenea, s-a reținut că eventualul prejudiciu invocat reprezintă un venit ipotetic, viitor, neconfirmat la momentul examinării.

Mai mult, niciuna dintre aceste ordonanțe nu a fost contestată de reclamant, fapt ce denotă acceptarea concluziilor organului de urmărire penală.

În ceea ce privește hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 11.03.2025, instanța reține că Ţîbuleac Ina a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, însă procesul a fost încetat ca urmare a expirării termenului de prescripție. Or, natura contravențională a faptei presupune inexistența unui prejudiciu material în proporții mari.

Totodată, instanța constată că nu s-a demonstrat faptul că reclamantul ar fi fost efectiv împiedicat de către pârâți să utilizeze terenurile agricole sau că ar fi fost lipsit în mod absolut de

exercitarea dreptului său de proprietate. Dimpotrivă, rezultă că acesta avea posibilitatea reală de a interveni și de a-și valorifica terenurile.

Referitor la pretenția privind venitul ratat, instanța reține că, potrivit legislației civile, acesta trebuie să fie unul cert, real și previzibil, iar nu ipotetic sau bazat pe simple presupuneri. Reclamantului îi revine sarcina de a demonstra atât existența prejudiciului, cât și întinderea acestuia și legătura cauzală directă dintre fapta ilicită și prejudiciu.

În speță, calculul prezentat de reclamant se bazează pe estimări generale și pe rezultatele altor agenți economici, fără a ține cont de condițiile concrete în care acesta ar fi desfășurat activitatea agricolă. Or, productivitatea agricolă depinde de multiple variabile, precum calitatea solului, condițiile climaterice, tehnologiile utilizate sau resursele disponibile, astfel încât nu poate fi prezumat un venit cert.

De asemenea, reclamantul nu a prezentat probe care să confirme: dreptul său efectiv asupra suprafețelor invocate în perioadele relevante; existența unor investiții sau lucrări pregătitoare în vederea cultivării; existența unor raporturi contractuale pentru valorificarea producției, etc.

În lipsa acestor elemente, instanța concluzionează că prejudiciul pretins nu este dovedit.

Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 122 alin. (2) Cod de procedură civilă, admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Totodată, instanța reține că nu s-a probat faptul că pârâții ar fi împiedicat în mod efectiv și continuu accesul reclamantului la terenuri. Or, simpla efectuare a unor lucrări agricole nu echivalează automat cu privarea absolută de folosință, în lipsa unor acțiuni concrete de excludere a proprietarului.

În altă ordine de idei, instanța constată că acțiunea este formulată și împotriva SRL „Microstroiplus”, fără a fi demonstrată implicarea acesteia în producerea prejudiciului. Răspunderea contravențională a fost stabilită exclusiv în sarcina persoanei fizice Ţîbuleac Ina, iar extinderea acesteia asupra persoanei juridice nu poate fi realizată în lipsa unui temei juridic și probator corespunzător.

Prin urmare, instanța apreciază că SRL „Microstroiplus” este un pârât necorespunzător.

Având în vedere toate circumstanțele expuse, instanța concluzionează că reclamantul nu a probat nici existența unui prejudiciu real, nici întinderea acestuia și nici legătura cauzală dintre fapta imputată și prejudiciu, pretențiile sale fiind bazate pe ipoteze și aprecieri subiective.

Totodată, instanța reține aplicabilitatea art. 10, 11 și 14 Cod civil, potrivit cărora drepturile civile trebuie exercitate cu bună-credință, iar nimeni nu poate obține un avantaj dintr-un comportament ilicit sau de rea-credinţă.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă integral.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanţa de judecată constată, următoarele aspecte.

În conformitate cu art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Totodată, potrivit hotărârii Plenului CSJ nr. 25 din 28.06.2004, cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătoreşti a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile la pct. 21/1) prevede că ,, soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată, instanțele vor reține următoarele: Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).,,

Conform art. 96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat, or, acest gen de prevederi au fost expuse și în hotărârea Ziliberberg v. Moldova din 12.12.1992.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Corespunzător prevederilor menționate mai sus, partea care cade în pretenții urmează să suporte cheltuielile de judecată ale părții adverse. Astfel, ținând cont de complexitatea cauzei, volumul de muncă depus și caracterul rezonabil al onorariului, instanța consideră justificată compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de SRL „Microstroiplus”.

Instanța a constatat că pârâții Țîbuleac Ina, SRL „Microstroiplus”, au fost reprezentați în instanţă de către avocatul Gavajuc Stela, împuternicită în bază de mandat sub nr.2289912 din data de 16 decembrie 2025 (f.d. 40).

Conform cererii se revendică compensarea cheltuielilor de asistență juridică, în mărime de 23 000 lei, justificat prin ordinul de plată nr.161 din 13 martie 2026 în sumă de 3000 lei, (f.d.136), ordinul de plată nr.125 din data de 15 decembrie 2025 în mărime de 20.000 lei, (f.d.138).

Raportînd prevederile enunţate la speţa în cauză, instanţa de judecată conchide că cheltuielile de asistenţă juridică nu sunt exagerate, dat fiind faptul că litigiul în sine prezintă o complexitate sporită, or potrivit practicii constante a CEDO „un reclamant nu poate obţine rambursarea cheltuielilor sale de judecata decît în măsura în care li s-a stabilit realitatea, necesitatea si caracterul rezonabil.”

La acest capitol, instanţa de judecată reiterează caracterul nerezonabil al cheltuielilor de judecată în partea ce ţine suma achitată pentru prestarea serviciilor juridice şi consideră oportun de a admite integral acest capăt

de cerere încasînd de la Bogdan Ivan în beneficiul SRL,, Microstroiplus” cheltuielile de asistență juridică în mărime de 23 000 (douăzeci și trei mii, 00) lei.

În conformitate cu prevederile, art. 94 alin.(1), 96 alin.(1), (1^1), art.238-240 Cod de procedură civilă, Instanța de Judecată în Numele Legii,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Bogdan Ivan către Țîbuleac Ina, SRL „Microstroiplus”, intervenient accesoriu SRL „Improvizație” cu privire la încasarea prejudiciului cauzat ce rezultă din comiterea contravenției, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Bogdan Ivan, născut la data de *****, cod numeric personal *****, satul ***** în beneficiul SRL„ Microstroiplus” IDNO *****, cu sediul în satul ***** cheltuielile de asistență juridică în mărime de 23 000 (douăzeci și trei mii, 00) lei.

Hotărârea este cu drept de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti.

Preşedintele şedinţei, Rusu-Parii Rosiţa
Judecătorul